

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7
The 7th STOU National Research Conference

บทบาทและความต้องการพัฒนาของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปราจีนบุรี

Role and Development Needs of Agricultural Technical Officer under
Department of Local Administration in Prachin Buri Province

สัชชัย บุญสารี (Sanchai Bunsari)¹ บำเพ็ญ เขียวหวาน (Bumpen Keowam)² พรชุลี นิลวิเศษ (Pornchulee Nilvises)³

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพพื้นฐานของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปราจีนบุรี 2) ความรู้เกี่ยวกับงานส่งเสริมการเกษตร 3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร 4) บทบาทของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตร 5) ความต้องการพัฒนางานส่งเสริมการเกษตร 6) ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนางานส่งเสริมการเกษตร ประชากรในการศึกษา คือ ผู้รับผิดชอบในงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 70 คน ทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมด เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปโดยใช้สถิติ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลวิจัยพบว่า 1) ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรเป็นเพศชาย มีอายุ 31-40 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีรายได้มากกว่า 25,000 บาทต่อเดือน ระยะเวลาการทำงานมากกว่า 5 ปี ส่วนใหญ่ไม่มีประวัติฝึกอบรม 2) ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรมีความรู้ในเรื่องการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรระดับตำบลในระดับมากที่สุด และมีความเข้าใจในการร่วมมือกับสำนักงานพัฒนาชุมชนเพื่อศึกษาเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่นในระดับน้อยที่สุด 3) ผู้รับผิดชอบในงานส่งเสริมการเกษตรมีภาพรวมระดับมากเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรในทุกภารกิจ โดยเฉพาะประเด็นเรื่องควรมีศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล เป็นภารกิจที่เห็นด้วยมากที่สุด 4) มีการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรที่ได้ปฏิบัติงานจริงภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และพบว่าภารกิจที่เกี่ยวข้องกับศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเป็นบทบาทที่ได้ปฏิบัติงานมากที่สุด 5) ในภาพรวมมีความต้องการพัฒนาในระดับมาก โดยเฉพาะการปรับปรุงภารกิจงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความชัดเจนและเป็นปัจจุบัน 6) ปัญหาของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับกฎระเบียบการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรที่ยังไม่มีความชัดเจน ในส่วนข้อเสนอแนะควรจัดระเบียบแนวทางการดำเนินงานในส่วนของภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจน

คำสำคัญ จังหวัดปราจีนบุรี ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

¹ นักศึกษาหลักสูตรเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช butsob_jung@hotmail.com

² รองศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช bumpen.keo@stou.ac.th

³ รองศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช agasnpor@stou.ac.th

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7
The 7th STOU National Research Conference

Abstract

The objectives of this research were to study 1) basic characteristics of agricultural extension officer under Department of Local Administration in Prachin Buri 2) the knowledge about agriculture extension 3) opinion toward the role and duty of agriculture extension 4) role of agricultural extension officer 5) the needs on agriculture extension development and 6) problems and recommendations on agriculture promotion development. The population in this study was 70 agricultural extension officers. A questionnaire was used as a research tool. The data were statistically analyzed by using frequency distribution, percentage, minimum and maximum values, mean and standard deviation. The research results showed the following findings. 1) Most agricultural extension officers who were male, aged between 31 to 40 years, finished a Bachelor's degree, had an income above 25,000 baht with more than 5 years of working experience, had no training experience. 2) The agricultural extension officers had the knowledge of creating the roadmap for sub-district agriculture development at the highest level whereas the understanding on the cooperation with community development department to spread local knowledge was at the lowest level. 3) The overall opinions of agricultural extension officers was at high level. The opinion about the Sub-district Information Technology and Service Center was at the highest level. 4) The overall performance of agriculture promotion practice was rated at low level. The results also indicated that the task related to Sub-district Information Technology and Service Center was performed most often. 5) The overall opinion indicated that the officers greatly need development especially the clear and update agricultural extension task of Department of Local Administrative. 6) Most of the problems were related to unclear regulations and procedures of agriculture promotion. Therefore, clear operational guideline of the assigned task is essential and should be available for the Department of Local Administrative.

Keywords: Prachin Buri, Agricultural Extension Officer, Department of Local Administration

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7 The 7th STOU National Research Conference

บทนำ

ประเทศไทยมีการจัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 มีผลให้เกิดการบังคับใช้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และในปี พ.ศ. 2542 ได้มีการถ่ายโอนภารกิจเพื่อการปฏิบัติงานที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว ในส่วนของงานส่งเสริมการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตรนั้น มีการถ่ายโอน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต 2) ด้านการวางแผน การส่งเสริมลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว 3) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภารกิจดังกล่าวมีการถ่ายโอนเฉพาะเนื้อหา แต่ไม่มีการถ่ายโอนทรัพยากรบุคคลากร โดยภารกิจที่ถูกถ่ายโอนดังกล่าว ขึ้นกับดุลยพินิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ตามศักยภาพและพื้นฐานความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ (กรมส่งเสริมการเกษตร,2549) จึงเห็นได้ว่าภารกิจที่ถ่ายโอนมาเป็นภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำงานร่วมกับรัฐ โดยรัฐเป็นผู้สนับสนุนทางวิชาการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ปฏิบัติ ปัญหาการปฏิบัติงานในส่วนของการส่งเสริมการเกษตรที่ไม่ครอบคลุมภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนมานั้น ยังมีปัญหาหลากหลายประการที่มีอิทธิพลน้อยแตกต่างกันในแต่ละระดับความรับผิดชอบของตำแหน่งในโครงสร้างของระบบปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลต่อระบบการทำงาน ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานในตำแหน่งนักวิชาการเกษตร ซึ่งในส่วนของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดปราจีนบุรี ก็ยังประสบปัญหาการปฏิบัติงานที่ยังมีประสิทธิภาพไม่มากเท่าที่ควร จึงทำให้เกิดกรอบแนวคิดการวิจัยในเรื่องบทบาทและความต้องการของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปราจีนบุรี เพื่อทำการสำรวจสภาพพื้นฐานของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตร ความรู้เกี่ยวกับงานส่งเสริมการเกษตร ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และการปฏิบัติงาน ความต้องการพัฒนางานงานส่งเสริมการเกษตร รวมถึงประเด็นปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพพื้นฐานของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปราจีนบุรี
2. เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับงานส่งเสริมการเกษตรของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปราจีนบุรี
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรเกี่ยวกับ บทบาท หน้าที่ และการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปราจีนบุรี
4. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปราจีนบุรี
5. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนางานส่งเสริมการเกษตรของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปราจีนบุรี
6. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนางานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปราจีนบุรี

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7 The 7th STOU National Research Conference

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องบทบาทและความต้องการพัฒนาของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปราจีนบุรี เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปราจีนบุรี ได้แก่ ผู้อำนวยการกองส่งเสริมการเกษตร , หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการเกษตร, นักวิชาการเกษตร, เจ้าหน้าที่งานการเกษตร, เจ้าหน้าที่การเกษตร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตร รวมทั้งสิ้น 70 คน เนื่องจากประชากรมีจำนวนไม่มาก จึงศึกษาประชากรทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามทั้งชนิดปลายปิดและปลายเปิด ซึ่งสร้างจากกรอบแนวคิดในการวิจัย แบ่งเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพพื้นฐานของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตอนที่ 4 บทบาทของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ศึกษาจากภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนจำนวน 9 ภารกิจและวิธีการส่งเสริมการเกษตร

ตอนที่ 5 ศึกษาความต้องการพัฒนางานส่งเสริมการเกษตรของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปราจีนบุรี

ตอนที่ 6 ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนางานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การสร้างเครื่องมือ ดำเนินการโดยการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีและผลงานต่างๆ สำหรับใช้เป็นกรอบแนวคิด จากนั้นกำหนดกรอบของเนื้อหาและข้อคำถามให้สอดคล้องกับแนวคิดในการศึกษา และนำเครื่องมือที่จัดสร้างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบให้ความคิดเห็น

การทำทดสอบเครื่องมือโดย การตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา (content validity) และการตรวจสอบความน่าเชื่อถือได้ (reliability) พบว่าแบบสอบถามตอนที่ 3 ได้ค่าความเชื่อถือเท่ากับ 0.754, ตอนที่ 4 ได้ค่าความเชื่อถือเท่ากับ 0.884, ตอนที่ 5 ได้ค่าความเชื่อถือเท่ากับ 0.949 และตอนที่ 6 ได้ค่าความเชื่อถือเท่ากับ 0.81

การเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่งแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างและให้กลุ่มตัวอย่างส่งแบบสอบถามที่ได้กรอกข้อมูลเรียบร้อยแล้วกลับคืนผู้วิจัย ซึ่งปฏิบัติงานที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาดี ทางไปรษณีย์ โดยได้รับกลับคืนมา 70 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่จัดส่ง

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพรรณนา ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และมีการจัดระดับค่าคะแนนน้ำหนัเฉลี่ย ได้แก่ คะแนนน้ำหนัเฉลี่ย 1.00-1.80 เป็นคะแนนน้ำหนัเฉลี่ยน้อยที่สุด 1.81-2.60 เป็นคะแนนน้ำหนัเฉลี่ยระดับน้อย 2.61-3.40 เป็นคะแนนน้ำหนัเฉลี่ยระดับปานกลาง 3.41-4.20 เป็นคะแนนน้ำหนัเฉลี่ยระดับมาก 4.20-5.00 เป็นคะแนนน้ำหนัเฉลี่ยระดับมากที่สุด

ผลการวิจัย

1. สภาพพื้นฐานทั่วไป

สภาพพื้นฐานของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่าผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร้อยละ 67.1 เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และมีรายได้มากกว่า 25,000 บาทต่อเดือน มีระยะเวลาการทำงานเฉลี่ย 9.52 ปี และพบว่าร้อยละ 77.1 ไม่มีการได้รับการฝึกอบรม

2. ความรู้เกี่ยวกับงานส่งเสริมการเกษตรของผู้ปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

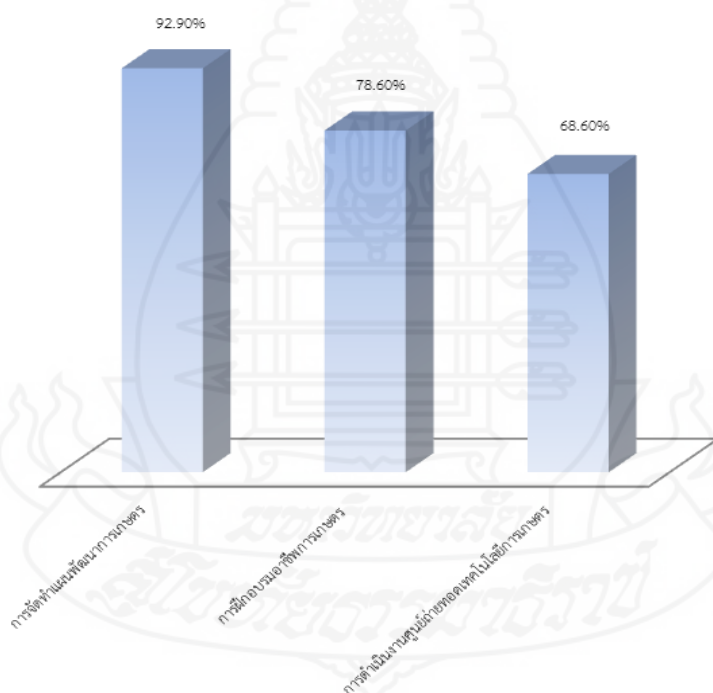
ในการวิจัยเกี่ยวกับความรู้ของผู้ปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำตอบที่มีการตอบถูกเกี่ยวกับความรู้ในงานส่งเสริมการเกษตรของผู้ปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากที่สุด

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7
The 7th STOU National Research Conference

ลำดับที่ 1 ร้อยละ 92.9 ได้แก่ มีความเข้าใจในความรู้ในเรื่องการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรระดับตำบล โดยที่รัฐจะเป็นผู้ให้คำปรึกษาข้อมูล และแนวทางพัฒนาการเกษตรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อประกอบในการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลำดับที่ 2 ร้อยละ 78.6 ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้าใจในการฝึกอบรมอาชีพการเกษตรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยทำการสำรวจความต้องการความรู้ของเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพและมีการจัดรวมกลุ่มเกษตรกร และลำดับที่ 3 ร้อยละ 68.6 ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้าใจการดำเนินงานศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล ตามแผนภูมิที่ 1 และจากการวิจัยพบว่าผู้ปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรมีความเข้าใจในเรื่ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ให้ความร่วมมือกับสำนักงานพัฒนาชุมชน เพื่อรวบรวมศึกษาวิจัยพัฒนาและเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่นน้อยที่สุด

แผนภูมิที่ 1 แสดงหัวข้อความรู้เกี่ยวกับงานส่งเสริมการเกษตรของผู้ปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการตอบถูกมากที่สุด 3 อันดับ

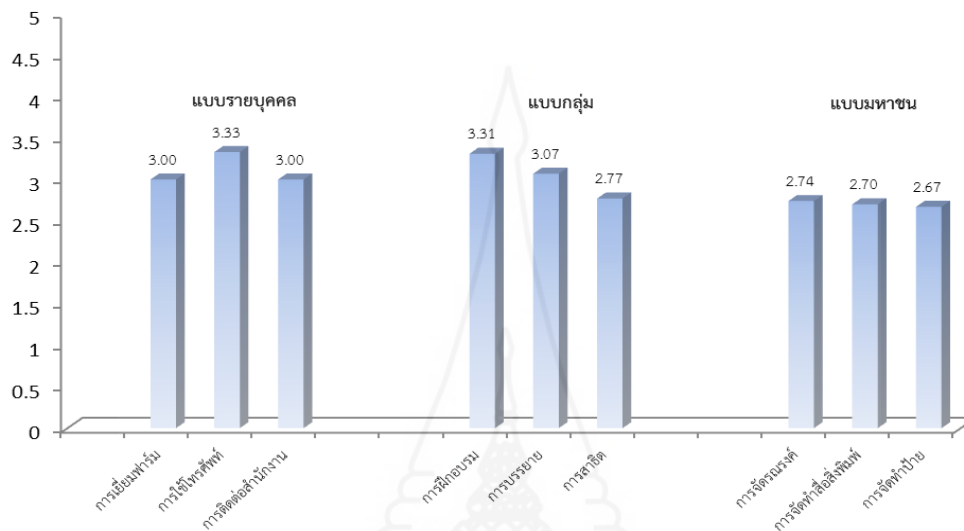

ทั้งนี้ได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมในส่วนของวิธีการส่งเสริมการเกษตรของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตร พบว่า การใช้โทรศัพท์เป็นวิธีการส่งเสริมการเกษตรที่นิยมในการปฏิบัติในการส่งเสริมการเกษตรแบบรายบุคคล รองลงมาคือการเยี่ยมฟาร์ม และการติดต่อที่สำนักงาน ตามลำดับ ส่วนการส่งเสริมการเกษตรแบบกลุ่มนั้น ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรนิยมใช้การฝึกอบรม รองลงมาคือ การบรรยายและการสาธิต ตามลำดับ ส่วนการส่งเสริมการเกษตรแบบมวลชน นิยมการจัดรณรงค์มากที่สุด รองลงมาคือ การจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์และการจัดทำป้ายประกาศ ตามลำดับ ตามแผนภูมิที่ 2

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7
The 7th STOU National Research Conference

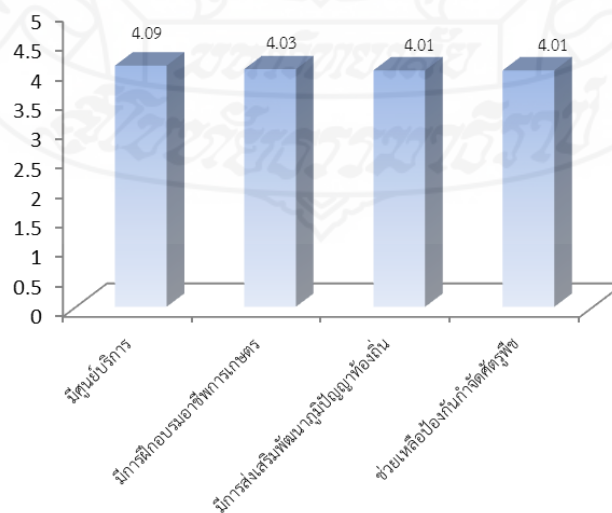
แผนภูมิที่ 2 แสดงวิธีการส่งเสริมการเกษตรของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรที่นิยมปฏิบัติมากที่สุด 3 อันดับ

3. ความคิดเห็นของผู้รับผิดชอบในงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่

ความคิดเห็นของผู้รับผิดชอบในงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ทุกภารกิจมีระดับความคิดเห็นที่เห็นด้วยในระดับมากในทุกหัวข้อ และจากการวิจัยพบว่าผู้รับผิดชอบในงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความคิดเห็นในบทบาทหน้าที่ที่ควรมีศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลมากที่สุด รองลงมา คือ ควรมีการฝึกอบรมอาชีพการเกษตรให้เกษตรกร และควรมีการปฏิบัติการรวบรวมส่งเสริมพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงควรมีการสำรวจช่วยเหลือป้องกันกำจัดศัตรูพืช ตามลำดับ ตามแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 แสดงความคิดเห็นของผู้รับผิดชอบในงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่

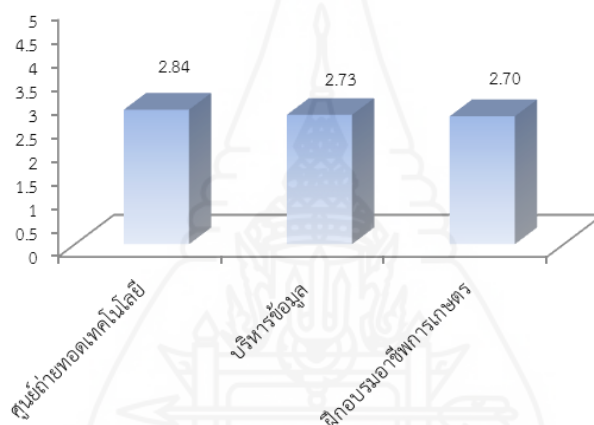

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7
The 7th STOU National Research Conference

4. บทบาทของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้ปฏิบัติงานจริงของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรซึ่งศึกษาจากภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนจำนวน 9 ภารกิจ

ส่วนของการปฏิบัติงานจริงในงานส่งเสริมการเกษตรของผู้รับผิดชอบในงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า มีการปฏิบัติงานภายในศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลมากที่สุด และพบว่ามีการบริหารข้อมูลและการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ รวมถึงการฝึกอบรมอาชีพการเกษตรให้เกษตรกร ตามลำดับ ตามแผนภูมิที่ 4 โดยศึกษาจากภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนมา

แผนภูมิที่ 4 แสดงบทบาทของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้ปฏิบัติงานจริงมากที่สุด 3 อันดับ

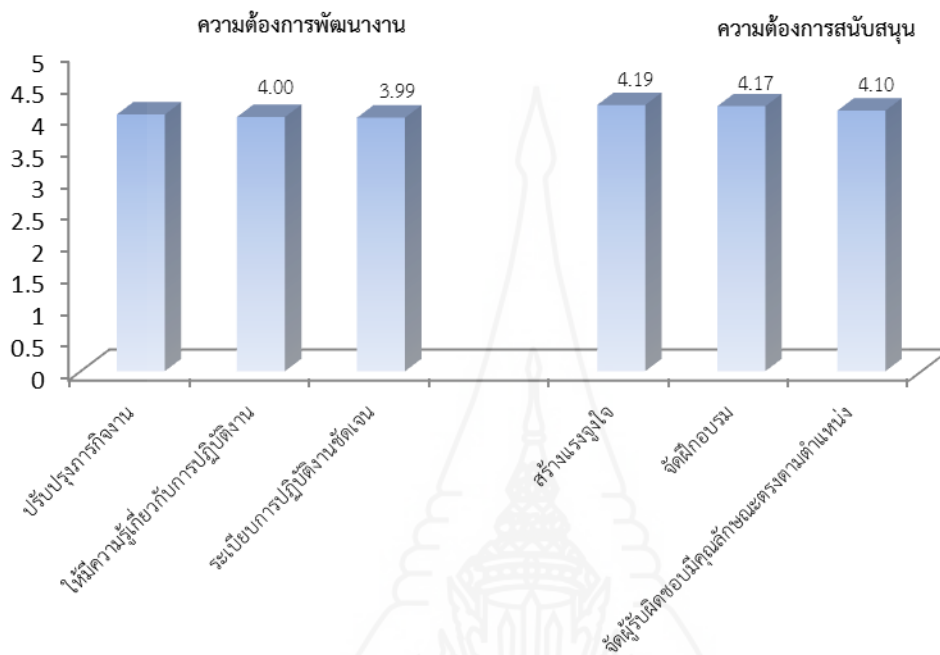
5. ความต้องการพัฒนาและสนับสนุนของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตร

ความต้องการพัฒนางานนั้น ในภาพรวมผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรมีความต้องการพัฒนาในระดับมากในทุกหัวข้อ พบว่า ความต้องการในการให้ปรับปรุงภารกิจงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจนและมีความเป็นปัจจุบันในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ มีความต้องการพัฒนาประสิทธิภาพผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรให้มีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร และต้องการให้มีการออกกฎ ระเบียบ แนวทางการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรให้มีความชัดเจนและปฏิบัติได้จริง และในภาพรวมผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรต้องการให้สนับสนุนในระดับมากในทุกหัวข้อ พบว่าต้องการให้มีการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมาคือ จัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ความรู้ ความชำนาญเกี่ยวกับการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร และจัดให้มีผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรที่มีคุณลักษณะตรงตามตำแหน่งในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ตามแผนภูมิที่ 5

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7 The 7th STOU National Research Conference

แผนภูมิที่ 5 แสดงความต้องการพัฒนาและสนับสนุนของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก

6. ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาระดับมากที่สุดของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ เรื่องกฎระเบียบ การปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีความชัดเจนและไม่มีความเป็นปัจจุบัน รวมถึงไม่มีการฝึกอบรมให้ความรู้ด้านงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นปัญหาระดับรองลงมา ถัดมาคือเรื่อง ข้อจำกัดด้านงบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ

ข้อเสนอแนะ คือ การจัดระเบียบแนวทางการดำเนินงานในส่วนของภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจน , ควรมีการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรระดับตำบลบูรณาการกับแผนพัฒนาการเกษตรท้องถิ่นและบรรจุเข้าสู่แผนพัฒนาท้องถิ่นที่สามารถดำเนินการได้เอง, การพัฒนาการให้บริการด้านพัฒนาการเกษตรในพื้นที่, สนับสนุนงบประมาณตามแผนพัฒนาการเกษตรระดับตำบล รวมถึงบริหารจัดการโครงการที่ได้รับการอนุมัติงบประมาณการถ่ายโอนภารกิจของกรมส่งเสริมการเกษตรให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพพื้นฐานทั่วไป

จากการศึกษาพบว่าผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 25,000 บาท มีระยะเวลาในการทำงานเกี่ยวกับการส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเฉลี่ย 9.52 ปี และผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติงานการส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้เห็นได้ว่าผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรอยู่ในวัยทำงาน แม้จะมีระยะเวลาในการ

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7 The 7th STOU National Research Conference

ทำงานนานในระดับหนึ่ง แต่ส่วนใหญ่ร้อยละ 77 ยังขาดการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานการส่งเสริมการเกษตร จึงอาจส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย

2. ความรู้เกี่ยวกับงานส่งเสริมการเกษตรของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากการวิจัยพบว่า ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้าใจในความรู้ในเรื่องการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรระดับตำบล โดยที่รัฐจะเป็นผู้ให้คำปรึกษา ข้อมูล และแนวทางพัฒนาการเกษตรให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากที่สุด ทั้งนี้เพื่อประกอบในการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำประชาคมแผนพัฒนาตำบลทุกปี ซึ่งเป็นการปฏิบัติงานเป็นประจำและสม่ำเสมอ จึงทำให้ ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรค่อนข้างมาก และจากการวิจัยพบว่าผู้ปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรมีความเข้าใจในเรื่ององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่ให้ความร่วมมือกับสำนักงานพัฒนาชุมชน เพื่อรวบรวมศึกษาวิจัยพัฒนาและเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่นน้อยที่สุด เนื่องจากการที่ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรได้รับการมอบหมายให้ปฏิบัติงานในงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ขาดการชี้แจงกรอบการปฏิบัติงานภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างชัดเจน รวมถึงการฝึกอบรมตามความเหมาะสมต่อภารกิจ จึงทำให้ผู้ปฏิบัติงานขาดความรู้ความเข้าใจในประเด็นดังกล่าว และจากการวิจัยพบเพิ่มเติมว่า วิธีการส่งเสริมการเกษตรของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตร มีการส่งเสริมการเกษตรทั้งแบบรายบุคคล,แบบกลุ่ม และแบบมวลชนมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยรายละเอียดในส่วนของแต่ละวิธีการส่งเสริมการเกษตร พบว่า การใช้โทรศัพท์เป็นวิธีการส่งเสริมรายบุคคลมากที่สุด เนื่องด้วยการใช้โทรศัพท์เป็นวิธีการส่งเสริมรายบุคคลนั้น มุ่งส่งเสริมช่วยเหลือ แนะนำเฉพาะบุคคลแต่ละรายในด้านเทคนิคและรายละเอียดเฉพาะอย่าง เมื่อเกษตรกรตัดสินใจรับวิธีการใหม่ๆ ไปปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ก็ต้องช่วยเหลือติดตามแนะนำเพื่อให้งานเป็นไปอย่างถูกต้อง และแก้ปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เขาบรรลุผลสำเร็จและเกิดความพึงพอใจเมื่องานสำเร็จตามที่คาดหวัง การใช้โทรศัพท์นั้นเป็นวิธีที่นิยมในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน นับเป็นวิธีที่สะดวกและรวดเร็ว เนื่องจากการติดต่อแบบ 2 ทาง ระหว่างเกษตรกรและเจ้าหน้าที่ สามารถโต้ตอบได้ภายในเวลาอันรวดเร็ว ซึ่งการใช้โทรศัพท์นั้นสามารถติดต่อสอบถามปัญหาหรือขอความช่วยเหลือต่างๆ นับเป็นวิธีที่สะดวกรวดเร็ว และใช้กันมาก (พงษ์ศักดิ์, 2557: 4-39) และวิธีการส่งเสริมการเกษตรแบบกลุ่ม พบว่า การฝึกอบรมเป็นวิธีการส่งเสริมการเกษตรที่นิยมใช้มากที่สุด เนื่องด้วยการฝึกอบรมเป็นกระบวนการให้ความรู้ เป็นกระบวนการสอนที่จะทำให้ผู้รับการฝึกอบรมเกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และความชำนาญเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจใช้เวลา 1-2 วัน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในหัวข้อที่จะใช้ฝึกอบรม ซึ่งต้องตรงกับความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม และมีภาคปฏิบัติด้วยเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าสามารถจะทำได้ การจัดฝึกอบรมระยะสั้นต้องมีการเตรียมการที่ดี มีอุปกรณ์ช่วยสอน เช่น เครื่องมือ โสตทัศนูปกรณ์ต่างๆ ต้องเน้นให้ผู้เข้าฝึกอบรมมีส่วนร่วมมากๆ เช่น การซักถามปัญหา การฝึกภาคปฏิบัติ เป็นต้น ซึ่งในภาคปฏิบัติ เป็นแนวทางที่ส่งเสริมการเกษตรได้อย่างเข้าถึงและเข้าใจมากที่สุดวิธีการส่งเสริมแบบกลุ่ม จะช่วยบุคคลเป้าหมายให้ได้รายละเอียดในเรื่องที่เขาสนใจมากขึ้น และนำไปสู่การไตร่ตรองว่าจะลองทำดูหรือไม่ หากทดลองทำก็เป็นการพิสูจน์ด้วยตนเองว่าผลจะออกมาดีหรือไม่ดีอย่างไร (คณะกรรมการผลิตวิทยากรถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร,2545: 86-87) ส่วนการส่งเสริมการเกษตรแบบมวลชน จากการวิจัยพบว่า การจัดอบรมเป็นวิธีการส่งเสริมการเกษตรที่มีการปฏิบัติมากที่สุด ส่วนใหญ่จะบรรจงศึโดยการใช้หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน โดยมีผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรร่วมกับผู้นำชุมชนในแต่ละชุมชนเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งวิธีการดังกล่าวสื่อสารข่าวสารข้อมูลถึงบุคคลกลุ่มเป้าหมายได้เป็นจำนวนมาก ซึ่งในการสื่อสารในลักษณะดังกล่าว ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. ความคิดเห็นของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่

จากการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรในทุกภารกิจในระดับมากทุกหัวข้อ ซึ่งในส่วนของภารกิจที่ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรมากที่สุด คือ เห็นควรให้มีบทบาทและหน้าที่ในงานที่เกี่ยวข้องกับศูนย์บริการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7 The 7th STOU National Research Conference

ประจำตำบล แสดงว่า เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญกับศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล (ศบกด.) เป็นกลไกในการดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมเกษตรในระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจุบันได้เกิดความร่วมมือหลายหน่วยงาน รวมทั้งการลงนามบันทึกข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือ (MOU) ระหว่างกรมส่งเสริมการเกษตรกับกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานและพัฒนาด้านการเกษตรของท้องถิ่น (ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล, 2559:3-7)

4. บทบาทของผู้รับผิดชอบในงานส่งเสริมการเกษตรที่ได้ปฏิบัติงานจริงตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนจำนวน 9 ภารกิจ

จากการวิจัยพบว่า ผู้รับผิดชอบงานงานส่งเสริมการเกษตรมีการปฏิบัติงานจริงในบทบาทหน้าที่และการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร มีการปฏิบัติงานในการกิจของศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลในระดับปานกลาง อธิบายได้ว่า ผู้รับผิดชอบงานงานส่งเสริมการเกษตร มีการปฏิบัติงานภายใต้ภารกิจที่มีการถ่ายโอน ซึ่งแนวทางการดำเนินงานจะมีเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรของสำนักงานเกษตรอำเภอร่วมทำงานในศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลในฐานะเลขานุการของคณะดำเนินงาน ทั้งนี้ในรายละเอียดของแต่ละภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนมา สามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในส่วนของการดำเนินรวบรวมปัญหา/ความต้องการจากแผนพัฒนาเกษตรกรรม และทำการจัดประชุมหรือมีเวทีชุมชนเพื่อวิเคราะห์และจัดกลุ่มปัญหาความต้องการ เนื่องจากลักษณะงานของนักวิชาการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น อยู่ในพื้นที่ที่ให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างใกล้ชิด จึงทำให้การดำเนินงานในส่วนนี้ ผู้รับผิดชอบงานงานส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติงานได้สมำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของมะลิวรรณและคณะ (2558) แต่ในส่วนของการงบประมาณในการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร หรือค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแต่ละหลักสูตรนั้น มีงบประมาณค่อนข้างจำกัดในแต่ละปี เนื่องด้วยความเห็นชอบทางนโยบายของแต่ละท้องถิ่นนั้นๆ

5. ความต้องการพัฒนาและสนับสนุนของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตร

จากการวิจัย พบว่า ความต้องการพัฒนางานของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งประเด็นหลักที่ต้องการพัฒนามากที่สุด คือ ต้องการปรับปรุงภารกิจงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจนและมีความเป็นปัจจุบันมากที่สุด เนื่องจากการปฏิบัติงานของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตร จะไม่มีแนวทางหรือนโยบายจากส่วนกลาง แต่ปฏิบัติงานภายใต้นโยบายของผู้บริหารในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งจะถูกกำกับดูแลโดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยที่กรมฯ ไม่มีการชี้แจงแนวทางและการปฏิบัติงานอย่างชัดเจนและเป็นปัจจุบันที่เป็นลายลักษณ์อักษร จึงทำให้ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขาดแนวทางที่ชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ และในส่วนของความต้องการในการสนับสนุน ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องการให้มีการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการรายงานของพันธ์จิต (2557) พบว่า นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรในระดับปฏิบัติการรู้สึกว่าผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญของผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ เน้นแต่งานแต่ไม่ดูแลบุคลากร ในระดับพื้นที่ เปิดโอกาสให้บุคลากรในระดับพื้นที่มีความก้าวหน้าทางวิชาการน้อย รวมถึงเจ้าหน้าที่บรรจุใหม่ยังขาดความรู้และประสบการณ์ในการส่งเสริมการเกษตร และได้มีการเสนอแนะในการพัฒนาบุคลากรควรมีการอบรมพัฒนาให้ความรู้แก่บุคลากรให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งก่อนการปฏิบัติงานเพื่อเตรียมความพร้อม การปรับปรุงความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามผลงานเพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการกระตุ้นการทำงานของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตร ซึ่งสอดคล้องกับตะวัน สือกระแสน์ (2556) ซึ่งระบุว่าต้องให้ความสำคัญกับการจูงใจบุคลากรให้ทุ่มเทแรงกายและแรงใจเพื่อการทำงาน ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การแสดงความขอบคุณ การเผยแพร่ผลงาน และการยกย่องให้รางวัล เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน

6. ปัญหาและข้อเสนอแนะ

- ปัญหาของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในภาพรวมพบว่า มีระดับปัญหาระดับมาก ซึ่งปัญหาในเรื่องการระเบียบการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีความชัดเจนและเป็นปัจจุบันเป็นปัญหาระดับมากที่สุด จึงอาจส่งผลให้เกิดความเข้าใจในรายละเอียดของภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยตรง รวมถึงระเบียบในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสภาตำบล

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7 The 7th STOU National Research Conference

และองค์การบริหารส่วนตำบล มีความไม่ชัดเจนในแนวทางการปฏิบัติงานอย่างเป็นรูปธรรมของงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติตามภารกิจได้อย่างไม่เต็มประสิทธิภาพ

- ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องบทบาทและความต้องการพัฒนาของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปราจีนบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ข้อเสนอแนะต่อผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1) ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรได้รับการฝึกอบรมในงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเกษตรอย่างจริงจัง

2) ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรได้รับการพัฒนาจากกระบวนการพัฒนาบุคลากร จากหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความชำนาญในด้านการส่งเสริมการเกษตร

3) ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจการทำงาน และเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่

4) ผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรได้รับการสนับสนุนค่าตอบแทนพิเศษ เช่น ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่ายานพาหนะ เป็นต้น

5) ควรเพิ่มอัตรากำลังให้มีความเหมาะสม เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน

6) ควรจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานต่างๆ เช่น ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่ายานพาหนะ เพื่อให้มีความเหมาะสมต่อพื้นที่ในการปฏิบัติงาน

1.2 ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงาน เพื่อให้เหมาะสมสถานการณ์ และพื้นที่ความรับผิดชอบในงานส่งเสริมการเกษตร

2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการประสานงานกับกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ในการออกระเบียบและแนวทางในการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตร ให้มีความชัดเจนและทันต่อสถานการณ์อย่างเป็นรูปธรรม

3) กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นและกรมส่งเสริมการเกษตร ควรร่วมมือกันเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงภารกิจในการถ่ายโอนงานส่งเสริมการเกษตร รวมถึงพัฒนาแนวทาง กระบวนการปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความชัดเจนและง่ายต่อการนำไปปฏิบัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตร

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรมีความรู้ความเข้าใจในภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อทำให้การปฏิบัติงานของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นครอบคลุมตามภาระหน้าที่อย่างครบถ้วน ส่งผลให้ผลการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2) ควรมีการศึกษาปัจจัยของผู้รับผิดชอบงานส่งเสริมการเกษตรที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาของงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจในประเด็นปัญหา เพื่อทำให้เกิดการแก้ไขได้อย่างตรงจุด และสามารถปรับปรุงแก้ไขปัญหาได้อย่างไม่ล่าช้า

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 7
The 7th STOU National Research Conference

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการเกษตร. (2549). แนวทางการปฏิบัติงานตามคู่มือการถ่ายโอนภารกิจของกรมส่งเสริมการเกษตรให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. ค้นวันที่ 24 เมษายน 2560 จาก <http://old.atsc.doae.go.th/report>.
- คณะกรรมการผลิตวิชาการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร.(2545). แนวการศึกษาวิชาการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร หลักสูตรการเสริมสร้างสมรรถนะนักส่งเสริมการเกษตร. ค้นวันที่ 28 เมษายน 2560 จาก www.k-station.doae.go.th/doc/AEK_104.pdf .
- ตะวัน สื่อกระแส. (2556). ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนสู่ความเป็นเลิศ. ใน วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ปีที่6 ฉบับที่3 เดือนกันยายน – ธันวาคม. มหาวิทยาลัยศิลปากร,กรุงเทพมหานคร.
- พงษ์ศักดิ์ อังสิทธิ์. (2557). วิธีการในการส่งเสริมและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร. ใน ประมวลสาระชุดวิชาการส่งเสริมการเกษตรเพื่อการพัฒนา. หน่วยที่ 4. นนทบุรี: สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พันธจิตต์ สีเหนียง. (2557). การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ (SWOT ANALYSIS) ระบบส่งเสริมการเกษตรในประเทศไทย: กรณีศึกษาพื้นที่ภาคกลาง . ใน วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ปีที่ 7 ฉบับที่ 3 กันยายน – ธันวาคม. มหาวิทยาลัยศิลปากร,กรุงเทพมหานคร.
- มะลิวรรณ สิงห์ศรี เบญจมาศ อยู่ประเสริฐ ภรณ์ ต่างวิวัฒน์ (2558). การปฏิบัติงานส่งเสริมการเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดศรีสะเกษ ใน การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 5.
- ศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล. (2559). แผนพัฒนาการเกษตรระดับตำบล. ค้นวันที่ 23 ตุลาคม 2560 จาก www.atsc.doae.go.th.

